

πέντε καὶ τὸ σπίτιν καὶ τὸ σπίτιν ἐσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τοις / ὁ ἄνωθε ρεάλια δέκα ἡτοιν (νούμερο) 10/ καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν ἐκάμασιν γραφὴν νουδαρικὴν / ἀπὸ τότες ἥρθασιν τὴν σήνμερον εἰς τὴν φανερή μας νοταρία καὶ κάμνου τὴν μπαροῦσαν που / λησία ὅμολογώντας ὁ ἄνων εἰρημένος παπᾶ κύρῳ Σταμάτης ὁ πουλητῆς πώς ἔλαβεν καὶ ἐπερί / λαβεν τὰ ἄνωθεν τριάντα ρεάλια διὰ τὸ χωράφιν καὶ διὰ τὸ σπίτιν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀ / νω λεγομένου μισέρ Φιλιππῆ τοῦ ἀγοραστῆν καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ἔπληρωμένος ὡς ἕνα / νᾶσπρον παραδίδοντά του τα πάλιν ἀπὸ τὴν σήμερον σκαθώς τὰ εἶχεν ὡς λέμε σήνμεριν πέν / τε χρόνους νὰ τὰ ἔχην καὶ νὰ τὰ κυριεύην ὡς νοικοκύρης καὶ ἔξουσιαστῆς ὡς πράματα ἐδικά του καὶ ἀ / γορά του πουλήσειν χαρίσειν ψυχικόν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἔξης κληρονομικῶς μὲ πᾶσαν τοις ποσσέσον / καὶ δικαιώματα καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅποιν νὰ ἥθελε εύρεθῇ τινὰς νὰ δώσην πείραξιν ἢ νὰ γυ / ρέψῃν δικαιώματαν διὰ τὸ ἄνωθεν χωράφιν καὶ σπίτι ὅμπλιγάρεται ὁ εἰρημένος παπᾶ κύρῳ / Σταμάτης αὐτὸς καὶ τὰ καλά του ὅθεν καὶ ἀν εύρισκουνται νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην τὸ / αὐτὸν ἀγοραστῆν καὶ τοὺς διαδόχους του εἰς πᾶσαν ἐνάντιο τῶν αὐτῶν πραγμάτων καὶ τὰ ἔξης. / "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία ἀφέντη καδῆ καὶ ἀφέντη βοϊβόντα ρεάλια δέκα πέντε ἡτοιν (νούμερο) 15/ ὁ ἀλληλογήσας καὶ σκανταλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι / ἡ παρὼν γραφὴν νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον βεβαιώνοντάς την καὶ μὲ ἀξιοπίστους μάρ / τυρες καὶ ἴδιοχείρως του ὁ εἰρημένος πουλητῆς παπᾶ κύρῳ Σταμάτης καὶ τὰ ἔξης.

- / — Σταμάτης Σέργης στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —
- / — Γεώργιος ιερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας
- / — Καλλίνικος ιερομόναχος Πολέμαρχος μάρτυρας:—
- / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

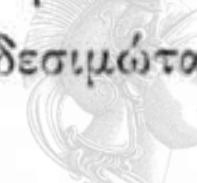
213

Μαρτυρία

φ. 120^r

/ Ἐβγαλμένη Φ 122

/ [Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου] Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 27/ κατὰ τὸ / [πα]λαιὸν τὴν σήνμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαροησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος / νοταρίου οἱ αἰνδεσιμώτατοιν ἀφέντες παπάδες ἥγου ὁ ἀφέντης πρὲ Ἰάκουμος Γρί / σπος καὶ ἀφέντης πρ' Ἀντώνιος Γᾶς ἀπὸ ἔνστασιν τοῦ παναινδεσιμώτατου /

ΑΟΗΝΩΝ

ἀφέντη πρεβόστρου πρὲ Φραντζέσκου Λορδᾶ καὶ μαρτυροῦν καὶ λέσιν πώς τοὺς ἐ / πῆρε ἀφέντης ὁ πρεβόστρος καὶ ἐπήγασιν εἰς τῆς ἀρχόντισσας τῆς κυρίας Ζαμπέτας / Σουμμαρούπαινας καὶ ἐρώτησέν την ὁ ἀφέντης ὁ πρεβόστρος νὰ πεῖ ἀπάνω εἰς τὸ χρέος ὁ / ποὺ ἔχρεώστειε τοῦ πρώην ἀφέντην πρεβόστρου ὃποὺ ἤθελε νὰ τὰ λάβην ὁ σινιόρ Χρου / σάκης Σουμμαρούπας κατὰ τὴν δρδινία ὃποὺ εἶχεν ἀπὸ τὸν λεγόμενον πρώην / πρεβόστρον ἡ ὃποία ἀρχόντισσαν ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν διπρὸς εἰς τοὺς ἄνωθεν ἀφέντες παπάδες ὅτιν ἐγὼ ἔχρεώστου τοῦ πρώην πρεβόστρου 270/ ρεάλια καὶ ἥδω / σά του τὰ 70/ καὶ ἐφερμάρισέ μου ἄλλο σκρίτον διὰ διακόσια ρεάλια καὶ ἔ / τζι εἶχε νὰ τὰ λάβην ὁ ἀφέντης ὁ Χουρσάκης διὰ πινομὴν τοῦ ἀφέντη πρεβό / στρου. Λοιπὸν ὡσὰν νοικοκύρην ὃποὺ τὸν ἥφηκε ἥδωνά του τὸν διάφορον τῶν δι / ακοσίω ρεαλίω τόσον κρασὶν γέννημα φασόλια ὅ,τι ἐμπόρου ἀντζι ἔχά-ρισέν / της λέγειν καὶ ἀπάνω εἰς τὰ διάφορα ὃπού ὕθελε νὰ τοῦ δώνην καὶ τριάντα ρεάλια δι / ἀφορον καὶ ὑστερότεριν τοῦ ἔχρεώστειε ἀκόμη σαράντα ρεάλια εἰς τὸ διάφορον / καὶ ἥκαμέν του σκρίτον καὶ δυτας ἐπλέρωσεν τὰ 200/ ρεάλια τὸ κεφάλι / μετέπειτα / μὲ γρόνους / ἐπλέ / ρωσεν καὶ τὰ 40/ ρεάλια τὸ διάφορον. Οὕτως μαρτυροῦν καὶ οὕτως λέσιν οἱ ἄνωθεν / ἀφέντες παπάδες πώς ἐγροικήσασιν ἀπὸ τὸ στόμα / πάλιν τῆς ἄνωθεν ἀρχόντισσας. "Οθεν / εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας μαρτυ-ρίας ἀπογράφου οἱ ἄνωθεν ἀφέντες παπάδες ὑπὸ / χειρός τος καὶ τὰ ἔξης.— —
/ — πρὲ 'Ιάκωβος Γρίσπος βεβαιώνω τάνωθεν
/ — πρὲ 'Αντώνης Γᾶς βεβαιώνω τάνωθε. —
/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

214

Μαρτυρία

φ. 120v

/ Φ 122

/ + 1682/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 29/ εἰς τὴν ντοποθεσία τῶν Ἐνγγαριῶ εἰς τὴν κα[-τοικία] / τοῦ μισέρ Μανώλη Τριανταφύλλου ἐδῶ παρὼν ὁ κύρ Νικόλας Ψωμᾶς καὶ ὁ κύρ Πασκά[λης] / Γυαλιᾶς ἀπεραθίτης προσκαλεσμένοιν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μισέρ Μανώλη διὰ νὰ μα[ρ] / τυρήσουν ἐκεῖνο ποὺ ξέρουν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχήν τος περὶ τὸν τράφον τοῦ Λούρου ὃποὺ ἔχειν / τὴν σήνμερον ὁ μισέρ Τζωρτζέτος Κοντοπίδης οἱ ὅποιοιν ἄνων εἰρημένοιν Νικόλας καὶ / Πασκάλης μαρτυροῦν καὶ λέσιν ἀπάνων εἰς τὴν ψυχήν τος καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πώς δὲ / θυμοῦνται ποτὲ νὰ σηνκώσουν τράφον ἥγου χαντάκιν ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὸ χωράφιν ποὺ / ἔχειν τὴν σήνμερον ὁ ἄνωθεν μισέρον

